

lesarabrøv

Vann uppá at sáða mistreysti í fólk

Tað kom ikki óvæntað, at sambandsflokkurin gjørdist tann stóri sigursharrin við lögtingsvalið. Við stuðli frá Dimmalætting hevur sambandsflokkurin lagt stóran dent á at sáða mistreysti niður í alt Føroya fólk, at sleingja út eina lygn fyri og aðra eftir eins og Dimmalætting hevur illgitt í tíð og úrtíð, soleiðis at fólk til síðst trúgva ósannindunum.

Einn annar háttur, sum sambandsflokkurin hevur nýtt, er at gera nýtslu av teimum skitnastu vápnunum og einki vápn er nóg skitið — t.d. Kristus er Svarið, har allar veikar trúgvandi sálir eru neyðtiknar av sambandsmonnum.

Haraftrat hevur sambandsflokkurin í skrift vent hvørjum orði og setningi hjá javnaðarmonnum á høvðið. Betri

hevði verið at vunnið lögtingsvalið uppá ein reinari og sakligan hátt. Øll sum lesa Dimmalætting hava latið seg tikið av bóli, tí veruleikan um tey veruligu politisku viðurskiftini eins og um samfelags- og onnur viðurskifti kenna lesararnir av Dimmalætting ikki, tí hetta blaðið hevur borið út til lesararnar eina lygnina og tal-falsanina fyri og aðra eftir í tí langa valstriðnum.

Og tað er min vón, at javnaðar-, tjóðveldis- og fólkaflokkurin ikki vilja mynda nakað komandi landsstýri saman við sambandsflokkinum, men at hesir triggir flokkar taka steði til eitt framhaldandi samarbeiði og eina samgongu uttan sambandsflokk.

Einn javnaðarmaður

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrøv upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brevíni.

Ugens Rapport

Mangan havi eg sitið og hugsað um, hvat fólk, sum annars meta seg sum hampafólk, hugsa fyri sær, meðan tey sita og lesa Rapport.

Hvat eru tað fyri upplivisr, sum hesi fólk søkja í tí dagliga, men sum tey einans kunnu finna í Rapport? Er tað veruliga so, at gerandisdagurin er vorðin so innihaldsleysur, at vit øll mugu flýggja inn í eina falska og ekla verð, sum hana Rapport bjóðar? Og hvat við øllum hinum donsku lortabløðunum?

Og vænta fólk, at tey

Til X-ið í Dagblaðnum 27/10

Nú hugsaði eg satt at siga, at nóg mikið var skrivað um falsanarmálið í Dagblaðnum, bæði av tí, sum Hanus Andreassen hevur skrivað og serstakliga greinin hjá Óla Jacobsen í Sosialinum herfyri, har hann so væl greiðir frá gongdini í hesum máli higartil. Hetta X-ið í Dagblaðnum man helst vera av tí slagnum, sum onkuntíð av tilvild

við at lesa Rapport fáa gjørt nakað sum helst við gerandisdagin, sum eftir øllum at døma er ótolandi, um hann ikki verður krydraður við harðskapi og sex á allar, allar lægsta plani?

Hava hesi fólk fullkomiliga uppgivið at broyta og betra gerandisdagin, og um so er, hvi???

Spurin

dettur á eitt blað og kemur sum ketta upp úr høvdatrog og gevur seg til at skriva uttan at vita ella leggur í at vita, hvat málið snýr seg um.

Greinin er ikki aftursvar verd, men tó kann eg ikki lata sumt av tí ósvarað. Nei, X, tað er ikki H. A., tað snýr seg um, her leikar meira á enn sum so. Tað hevði tú eisini vitað, um tú fylgdi betur við. Tú skrivar um stórsinni hjá Óla Breckmann, tí hann bjóðaði semju. Eitt löggið stórsinni, tað má eg siga. Hann var kvikur at bjóða semju, tá ið hann kendi, at nú sansaði at — best at sleppa sær heilskapadur burturúr. Eg fari at spyrja X, har var tað mikla stórsinnið, tá ið hann setti ella lat seta hetta umrødda lesarabrøv í Dagblaðið, sum við falsaðum prógvum skulsetti ein lærara fyri at forfylgja einum næmingi?

Og har var hetta sama stórsinni, tá ið blaðstjórnin tók henda brævskrivara undir veingir sínar og helt fram við somu skuldsetingum í besta berufsverbot-stili fyri at forkoma einum starvsfelaga, skuldsetingar, sum hann visti ella átti at vita vóru falskar, hvat nú fullgott prógv er fingið fyri. Nei,

góða X, hevði Ó. B. verið útgjærdur við hesum sama stórsinni, sum tú tilleggur honum, so hevði hann ikki sett ella tikið upp hetta vanlukku lesarabrøv í blaðið, uttan hann hevði kannað bæði bræv og skrivara til litar. Minst til, X, hetta: Hevði tað eydnast teimum at latið hesar skuldsetingar staðið við uttan mótrógv, so var livið lagt í oyði hjá einum starvsfelaga og meðborgara. Og hvat hevði so tað næsta verið? Minst so eisini til: Hetta kundi blivið bæði tær og mær, bæði tínum og minum fyri, um slíkur maður fekk høvðið fyri seg og slapp at ráða. Tað er henda berufsverbot-kenda skrivning í Dagblaðnum, sum H. A. hevur tikið til orða ímóti. Tað kallar tú kegl. Góða X, nú skilji eg teg ikki. Hvi H. A. hevur drigið fólkaflokkin upp í hesa skrivning? Tað veit hann best sjálvur. Frá mær bara hetta: Ó. B. er ikki ein H. A., hann er heldur ikki eitt X í Dagblaðnum. Hann er ein topp-politikari, ræður yvir einum av størstu bløðunum í landinum og hevur ein av størstu politisku flokkunum í rygginum.

Eitt annað X

Fyri skommum í heilum

Samstundis sum føroyingar grenja um, at teir ikki longur sleppa fult og heilt at grópa upp grønlandskan sjógv við superskipum, so eru føroyingar aftur farnir undir at grópa upp grønlandskan ogn. Ikki undarligt, at tjóðskaparsinnaðir grønlandingar í hópatali mótmæltu, meðan »almennir« føroyingar luttóku í átígildi fyri pengar hjá fátækum grønlandskum fangarum. »Vinarbýir« og »vinsemi« var skryðingin av hesum orgium, men í veruleikanum er tað »almenna« Føroyar við at skapa figgindalig viðurskifti við nýggja Grønland, sum einaferð fer at loysa seg frá hjálandaveldinum og tá helst fer at endurgjalda føroyingum fyri framferð teirra har á landi.

Skulu vit hava veruliga vinarlig viðurskifti í framtíðini við grønlandsku

tjóðina, mega vit spáa — og tað um framtíðina, tí vist er, at uppreistrarhugaði grønlandski ungdomurin verður ikki tamdur fyrr enn eitt heilt frælst, sosialistisk grønlend er skapað, og tá koma føroyingar at gjalda við vinarligheit móti teim átúgldum og teirri imperialistisku framerð teir áður hava sýnt Grønlandsku fólkinum, sum eigur allan rættin til land sitt, líka mikið hvat føroyskir sambandsmenn siga um »rikisfelagsskap«, við øðrum orðum imperialistisk rættindi.

Tillukku grønlandingar við tykkara atkvøðugreiðslu um 18-ára valrætt. Hon sýndi at tit hava framburðshug og eiga eina framtíð. Tvi fyri føroyingum í sama sambandi.

Grønlandsvinur

Til Jonu ... og nøkur orð til løgmann

Tórshavn
5/11 1978

Góða Jona! Takk fyri svar titt og góð ynski. Jona, eg eri ikki nøgdur við svar titt. Við at bróta ein setning av, kann man geva honum ein heilt annan týðning og hetta er tað, tú ger í svari tínum til mín.

Tað, eg segði, var hetta:

— Nú er tað so galið, at eisini timalent fólk fáa 80 ella 90% av løninum fyri at hava krim. Hvi ikki, fastlöntir og akademikarar hava fingið tað leingi? Hvat fáa vit (nólsoyingar) og aðrir útróðarmenn? Einkil!

Jona, eg siggi ikki nakað ilt í hesum. Eg skilji heldur ikki, hvi tú bleiv so sinnisrørd (ill) um hetta og hvi tú framvegis brýtur setningin hjá mær av fyri at geva honum annan týðning. Hetta er sum børn plaga at siga — at gera svik. Men soleiðis gera politikarar í dag og tað meti eg teg ov góða til at gera, Jona.

Jona, eg veit ikki av,

at útróðarmenn eru við í hesi skipan og vildi eg fegin fingið eina nærri frágreiðing um hesa lóg og hvussu hon virkar.

Eitt er at gera lógir. Eitt annað er at gera lógir, sum virka væl og kunna halda og haldast. Teir eru rættluga nógvir, sum hava tann opna batin til áliti. Men tað hava verið og kunna bliva langar uppløgur. Jona, tað er ikki lætt at gera lógir, sum í veruleikanum hjálpa teimum, ið trongja mest til tað og kunna sær minst.

Tann 6/11

Jona, Jona! Hoyrði tú, hvat Erlendur segði í gjárkvøldið: — Tiverri komu útróðarmenn ikki við undir sjúkratryggingarskipanina, men vilja vit framvegis arbeiða við hesum máli.

Jona, er tað nú neyðugt, um tú ert millum úlvarnar, at yla við teimum?

Jú, Jona, eg liggi lágt í løtuni og siggi kanska nakað svart uppá tað heila. Eg meini tað. Gud

man ráða, har við drekka onnur jól. Alt tað besta, Jona.

Nøkur orð til tygum, harra lögmaður

sum eg annars havi mett høgt. Trúgv ikki tí, at eg hevði sagt tað, um eg ikki meinti tað. Í útvarpinum í gjárkvøldið (5.11) segði tú nøkur orð um flokk okkara:

— Framburðs- og fiskivinnuflokkurin hevur ongan politikk, ongar ætlanir, einki endamál.

Atli, eg kenni so fáar í flokki okkara og kann sostatt ikki svara fyri teir. Eg havi sagt Føroya fólki í útvarpinum, hvi eg havi verið við til at stovna nýggjan flokk. Tú hurtaði helst ikki eftir mær. Tað er bert Pola, tú lurtar eftir og træstast við. Pola havi eg sett masfos og nú kasti eg tær handskan. Eg skal gera skjótt av í fyrstu syftu. Tú kennir meg helst ikki. Eg havi bert verið ein, sum danir kalla »almuligmand« á

sjógvi og landi, sum lítill nytta er í longur.

Eg seti tær nakrar greiðar og kontantar spurningar og biði um so greið svør, sum tú nú einaferð er førur fyri at geva. Ikki hetta her at royna at gera svart til hvitt, sum er tann politikkur, ið nú ræður á tingi.

Fyrsti spurningur: heldur tú, vinnulív okkara stendur á tryggum botni við sínum ráfiskagrunni og heildarloysn?

Annar: hava sjómenn okkara fingið sama vinning hesi 4 árin í mun til aðrar stættir her á landi?

Triði: hvussu er støðan í tínum eygum fyri manningar, skip, bátar og flakavirki?

Hetta eru mini hjartamál og vit kunna tosa seinni um, um hetta hevur nakað við politikk at gera.

Vinarheilsur
Juul Jacobsen
Nólsoy